

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové, v právní věci žalobkyně: **T. W.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2025, č. j. OAM-358/ZA-ZA12-ZA21-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 7. 2025, č. j. 41 Az 12/2025-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1]Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2025, č. j. OAM-358/ZA-ZA12-ZA21-2025, žalovaný podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou. Žalovaný tak učinil, neboť žalobkyně v řízení o žádosti netvrdila důvody pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu, nýbrž uvedla pouze ekonomický důvod, a zároveň žalovaný nezjistil důvody, jež by navrácení žalobkyně do její vlasti bránily.

[2]Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji rozsudkem ze dne 25. 7. 2025, č. j. 41 Az 12/2025-41, zamítl jako nedůvodnou.

[3]Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její odmítnutí pro nepřijatelnost nebo zamítnutí.

[4]Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zastoupena advokátem.

[5]Kasační stížnost byla podána ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a proto se musel Nejvyšší správní soud dále zabývat otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, jinak by ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl jako nepřijatelnou.

[6]O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve světle odstavce 52 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7]Krajský soud v napadeném rozsudku nepřisvědčil žalobní námitce, že žalovaný nesprávně vyhodnotil tvrzení stěžovatelky a nesprávně zjistil skutkový stav. Stěžovatelka totiž ve správním řízení neuváděla žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by jí v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Naopak výslovně uvedla, že ve své vlasti neměla žádné problémy se státními orgány ani nebyla pronásledována z důvodu náboženství, národnosti, pohlaví nebo politických názorů. Důvodem její žádosti byla ekonomická situace v Thajsku a snaha zůstat v Česku legálně, pracovat tu a vzít si přítele. Zmínila, že musí finančně podporovat otce a děti svých sourozenců. Stěžovatelka tedy neunesla břemeno tvrzení. Za těchto okolností nemusel žalovaný zjišťovat skutkový stav ve vztahu k pronásledování nebo vážné újmě žalobkyně a správně aplikoval § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Obavy z pronásledování a utrpění vážné újmy v případě návratu do vlasti stěžovatelka tvrdila až v řízení o žalobě, a to pouze v obecné rovině, přičemž se nejednalo o skutečnosti, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 9 zákona o azylu.

[8]Stěžovatelka konkrétně neuvedla, proč považuje svou kasační stížnost za přijatelnou. Jak vyplývá z výše zmíněného usnesení č. j. 1 Azs 13/2006-39, je v zájmu stěžovatele, aby uvedl, v čem spatřuje přesah svých zájmů, nicméně pokud tak neučiní, neznamená to, že by Nejvyšší správní soud bez dalšího přikročil k odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost. I zde však platí, že kvalita kasační stížnosti předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 Afs 86/2020-34).

pokračování

[9] Podle argumentace stěžovatelky uplatněné v kasační stížnosti je napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a obsahuje skutkové závěry, které nemají oporu ve správním spise.

[10] Námitku nepřezkoumatelnosti vznesla stěžovatelka v kasační stížnosti bez bližšího zdůvodnění. Nejvyšší správní soud proto také pouze stručně uvádí, že odůvodnění napadeného rozsudku je z hlediska přezkoumatelnosti dostatečné, neboť krajský soud v něm reagoval na veškerou argumentaci stěžovatelky přiměřeně tomu, jak byla podána v žalobě. Přezkoumatelnost rozhodnutí přitom není závislá na subjektivní představě účastníka o tom, jak podrobně by mělo být odůvodněno. Jedná se totiž o objektivní překážku, která soudu znemožňuje přezkum napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2014, č. j. 3 As 60/2014-85). To však není případ napadeného rozsudku.

[11] K námitce týkající se nesprávných skutkových závěrů Nejvyšší správní soud uvádí, že ani tu neshledává důvodnou, a naopak se plně ztotožňuje s názorem krajského soudu. Ten v napadeném rozsudku uvedl všechny podstatné skutkové okolnosti přesně tak, jak vyplývají ze správního spisu. Správně popsal i vyhodnotil stěžovatelkou tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Není pravdou, že stěžovatelka ve správním řízení jasně prezentovala obavy z návratu do své vlasti ve smyslu § 14a zákona o azylu, jak nyní tvrdí v kasační stížnosti. Ohledně posouzení věci po skutkové (a i právní stránce) tedy nemá Nejvyšší správní soud napadenému rozsudku co vytknout, a proto na něj v podrobnostech odkazuje, neboť úlohou kasačního soudu není opakovat již jednou správně vyřčené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 Afs 93/2018-49).

[12] S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze konstatovat, že napadený rozsudek je přezkoumatelný, vychází z náležitě zjištěného stavu věci a krajský soud věc posoudil zcela v souladu s právními předpisy, s ustálenou judikaturou správních soudů a nedopustil se ani jiného hrubého pochybení, které by vyžadovalo zásah Nejvyššího správního soudu. Ten proto podle § 104a odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 As 287/2020, část III. 4.). Stěžovatelka v tomto řízení úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu svých nákladů. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že procesně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu